

[Pürschel.]

vilde den allerstørste Del af Landets Befolkning blive vaccineret allerede i Barnealderen, og at man i Virkeligheden vilde naa praktisk talt til samme Resultat og samme Garanti som nu, og saa er der ingen Grund til Tvang. En umotiveret Tvang er jeg altid en Modstander af, det er jeg netop i Kraft af, at jeg er konservativ.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Pürschels Bemærkninger skal jeg sige, at jeg behøver jo ikke at fremhæve, at jeg havde ønsket Lovforslaget gennemført i den Form, hvori jeg havde forelagt det, hvor i Virkeligheden Vaccinationstvangen var ophævet for dem, hos hvem Modvillien mod den, det være sig nu af den ene eller den anden Grund, var meget stærk. Men som Forholdene har ligget i Landstinget og i Rigsdagen i det hele, har man altsaa ikke kunnet komme saa vidt, og jeg maa da foretrække, at man dog gør det Skridt, som Lovforslaget her betegner. Saaledes som Lovforslaget nu er affattet, vil det i hvert Tilfælde give Adgang til at løse mange af de Konflikttilfælde, hvorom man med Sikkerhed kan sige, at man uden nogen som helst Fare kan fire med Hensyn til den absolutte Vaccinationstvang.

I øvrigt var jeg ikke helt enig med det ærede Medlem i hans Motivering af sit Standpunkt. Det ærede Medlem tog sit Udgangspunkt i, at der i Betænkningen fra Landstinget skulde ligge en vis Erkendelse af, at den almindelige Vaccination ikke giver tilstrækkelig Garanti. Nej, det gør den selvfølgelig ikke, den giver ikke tilstrækkelig Garanti for, at de, der en Gang i Barnealderen er vaccineret, ikke senere i deres Liv kan faa Kopper. Men der er dog hertil at føje for det første, at man ikke kan sige det, som er en meget almindelig Opfattelse i Befolkningen, at Vaccinationen kun har Virkninger 6—7 Aar frem i Tiden. Her maa man erindre, at det er noget, der er i høj Grad individuelt. Der er nogle Mennesker, for hvem Vaccination formentlig betyder Immunitet for hele Livet, der er andre Mennesker, for hvem Immuniteten kun gælder disse 6—7 Aar, men for

de flestes Vedkommende gælder den utvivlsomt en længere Periode. Og en Ting bliver der i hvert Fald tilbage efter alt, hvad man kan skønne af Erfaringerne: selv om et Menneske, der er vaccineret i Barnealderen, senere skulde faa Kopper, viser det sig, at Koppernes Forløb altid vil være langt, langt mildere, end hvis det paagældende Menneske ikke havde været vaccineret.

Og jeg føjer her til, at det ærede Medlem Hr. Pürschel heller ikke som Argument kan anføre Forholdene i Holland, som det ærede Medlem mente kunde være et Eksempel paa, at man, hvis en Koppepidemi nærmede sig, hurtigt kunde indhente det forsømte ved en omfattende Vaccinering. Man maa nemlig erindre, at den Frivillighed, der findes i Holland, er af meget ny Dato. Man kan med andre Ord ikke sige, at den hollandske Befolkning er en uvaccineret Befolkning, som det har vist sig, man hurtigt kunde befri for enhver Fare ved en omfattende Vaccinering paa een Gang. Nej, den hollandske Befolkning er endnu en gennemvaccineret Befolkning, og derfor har det Problem, der opstaar i det Øjeblik, man bliver bange for en Epidemi, slet ikke foreligget dér i det Omfang, som det vilde komme til at foreligge i, hvis en hel Befolkning ikke var vaccineret, naar en Epidemi truede med at trænge ind over Landets Grænser. Arbejdet med at vaccinere Millioner af Mennesker i Løbet af faa Dage vilde da utvivlsomt bryde fuldkommen sammen.

Hertil kommer, at man maa erindre, at det almindelige Samkvem mellem Landene, Forbindelsen mellem de oversøiske Lande, Orienten og Europa, ogsaa vort Land, er i vor Tid langt, langt lettere end i tidligere Tid, og at Indfaldsmulighederne for Kopper derfor er forøget. Derfor maa jeg mene, at det ærede Medlems Bemærkning for saa vidt var formet meget rigtigt, naar han sagde, at han troede, det var overflødig. Det kan man jo tro, men det er ogsaa kun en Tro. Mit Standpunkt ved Forelæggelsen af Lovforslaget var dette, at jeg hæftede mig ved den Opfattelse, der er blevet gjort gældende baade fra Udlandet og fra Lægeautoriteter og Videnskabsmænd herhjemme, nemlig at dersom Befolkningens store Flertal var vaccineret, var der ingen Fare ved, at en vis Brøkdel ikke var det. Hvis man fik vedtaget et Lovforslag som